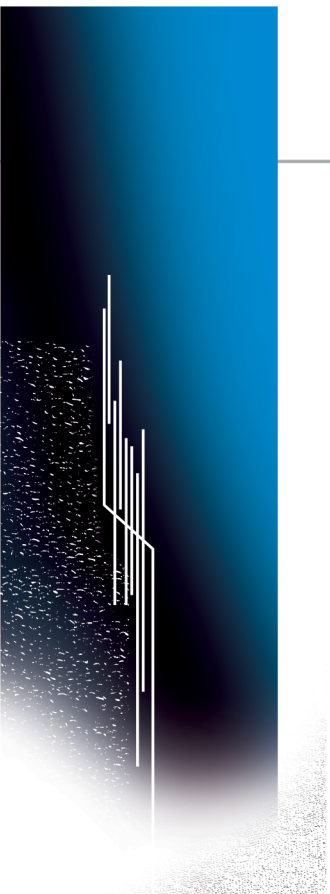

**31.03-2.04
2017**

BYDGOSZCZ

Piano&Electronics

III MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

III MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

HONOROWY PATRONAT

Prezydent Miasta Bydgoszczy
Rafał Bruski

ORGANIZATOR

AKADEMIA MUZYCZNA
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy
Wydział Instrumentalny

PARTNERZY

FILHARMONIA
POMORSKA
IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO
W BYDGOSZCZY

DYREKTOR ARTYSTYCZNY

Adam Kośmiejka

PATRONI MEDIALNI

dwójka
POLSKIE RADIO

KULTURA

Glissando

POLSKIE RADIO

wyborcza.pl
BYDGOSZCZ

Seminarium dofinansowano ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

WOJEWÓDZTWO
KUJAWSKO-POMORSKIE

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

PLAN SEMINARIUM

31 marca / piątek

▲ 11.00 Wykład (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

KOMPOZYCJA I WYKONAWSTWO INTERMEDIALNE

Jarosław Kapuściński (Polska/USA) - Stanford University, California

▲ 15.00 Wykład w j. angielskim (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

DECIPHERING A NEW SCORE: HOW TO APPROACH LEARNING AND EMOTIONALLY CONNECTING TO CONTEMPORARY MUSIC (WITH A PERFORMANCE OF JOHNATHAN KATZ'S "EUROPA" (2015))

Winston Choi (Kanada) - CCPA, Roosevelt University, Chicago

▲ 19.00 Koncert (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

RECITAL INTERMEDIALNY

Jarosław Kapuściński

MONDRIAN VARIATIONS (1992) / JUICY (2009) / GDZIE JEST CHOPIN? (2010)

Jarosław Kapuściński - fortepian, multimedia

1 kwietnia / sobota

▲ 15.00 Wykład (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

UTWORY SOLOWE Z ELEKTRONIKĄ: KONFRONTACJA BRZMIEN

Elżbieta Sikora (Polska/Francja)

▲ 19.00 Wykład w j. angielskim (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

THE INFLUENCE OF CINEMATIC AND VISUAL DIMENSION IN THE PIANO SERIES

Pierre Jodlowski (Francja)

▲ 20.00 Koncert (wstęp wolny)

Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul. Gdańska 20

SERIES FOR PIANO AND STEREO SOUNDTRACK

Pierre Jodlowski

SÉRIE BLANCHE (2007) FOR PIANO AND STEREO SOUNDTRACK / SÉRIE NOIRE (2005) FOR PIANO AND STEREO SOUNDTRACK / SÉRIE BLEUE (2013) FOR PIANO AND STEREO SOUNDTRACK / SÉRIE ROSE (2013) FOR PIANO AND STEREO SOUNDTRACK

Adam Kośmiejka - fortepian

Pierre Jodlowski - elektronika

▲ 15.00 Wykład (wstęp wolny)
Sala koncertowa Akademii Muzycznej w Bydgoszczy ul.Gdańska 20
KOMPUTER W MUZYCE. ROZSZERZONE TECHNIKI KOMPOZYTORSKIE
Cezary Duchnowski (Polska) - Akademia im.K.Lipińskiego we Wrocławiu

▲ 19.00 KONCERT FINAŁOWY
Sala koncertowa Filharmonii Pomorskiej im.J.I.Paderewskiego w Bydgoszczy
Bilety do nabycia w kasach i na stronie internetowej Filharmonii Pomorskiej
Szymon Bywalec - dyrygent
Orkiestra Kameralna Capella Bydgostiensis

PROGRAM

Elżbieta Sikora *REFLETS IRISES (2006)*
na fortepian i dźwięki elektroakustyczne
Winston Choi - fortepian
Kamil Kęska - elektronika

Cezary Duchnowski *RZECZYWISTOŚĆ NA ROZCIĄGNIĘTYCH SZEŁKACH Z OKNA (2008)*
na smyczki, 2 fortepiany i komputer
Jakub Kazieczko - fortepian (student AM w Bydgoszczy)
Dorota Demidowicz - fortepian (studentka AM w Bydgoszczy)
Cezary Duchnowski - elektronika

Ray Bradbury *451 STOPNI FAHRENHEITA*
(fragment powieści w przekładzie Adama Kaski z 1960r.)
Piotr Stramowski - aktor

Mischa Zupko **FAHRENHEIT (1999)*
na fortepian i orkiestrę kameralną
Winston Choi - fortepian

Pierre Jodlowski **ULTIMATUM (2016)*
na orkiestrę smyczkową, soundtrack i nagrany lub wykonywany na żywo tekst**
Piotr Stramowski - aktor
Pierre Jodlowski - elektronika

* polska premiera
** tłum. Mateusz Rulski-Bożek

Konsultanci językowi: Izabella Grad, Jarek Furmانيak

▲ 21.00 Podsumowanie / Dyskusja / Uroczyste zakończenie
Bydgoskie Centrum Sztuki ul. Jagiellońska 47
Ilość miejsc ograniczona. Prosimy o rezerwację miejsc pod nr tel. +48 668-892-896

NOTKI PROGRAMOWE

▲ Elżbieta Sikora *REFLETS IRISES (2006)*
na fortepian i dźwięki elektroakustyczne

Utwór powstał w 2005 roku na zamówienie IMEB w Bourges dla Wilhema Latchoumii, laureata I nagrody w Konkursie Wykonawstwa Muzyki Współczesnej w Orleanie.
Źródłem inspiracji stało się tutaj dla mnie Scherzo z mojego Koncertu fortepianowego i krótki utwór *Alla brève* na fortepian solo. *Reflets irisés* składają się z dziesięciu fragmentów, których długość nie przekracza czasami minuty.

Poszukiwania moje poszły w kierunku brzmień lśniących, iskrzących, o dużym ruchu wewnętrznym. Dotyczy to zarówno partii solowej, jak i partii elektroakustycznej. Utwór rozpoczyna solista, dając się wciągnąć następnie

▲ Cezary Duchnowski *RZECZYWISTOŚĆ NA ROZCIĄGNIĘTYCH SZEŁKACH Z OKNA (2008)*
na smyczki, 2 fortepiany i elektronikę

Utwór w wersji oryginalnej napisany został w 2004 roku dla zespołu Nonstrom, na zamówienie Fundacji Aukso. Wersja z fortepianami i orkiestrą smyczkową powstała w 2008 roku. Pracy wykonanie z udziałem Lutosławski Piano Duo i orkiestry Aukso pod dyktando Marka Mosia miało miejsce podczas festiwalu Musica Polonica Nova we Wrocławiu. Kompozycja jest inspirowana wierszem Piotra Jaski:

▲ Misha Zupko *FAHRENHEIT (1999)*
na smyczki, 2 fortepiany i elektronikę

Kompozycja *Fahrenheit* zrodziła się z metaforycznego wyobrażenia płomieni ognia, obecnego w powieści Raya Bradbury'ego pt. *451 stopni Fahrenheitita*. Zwyczajowo płomienie wywołują poetyckie i literackie skojarzenia z pasją, buntem, czy wściekłością. Niektóre z tych skojarzeń odnaleźć można właśnie w *451 stopni Fahrenheitita*. Jednak płomień ukazany przez pisarza pełni również rolę pięknego i bezstronnego mediatora w futurystycznej wizji świata przepełnionego napięciami społeczno-politycznymi, dalece bardziej odczuwalnymi niż te, które obserwujemy obecnie. Szczególnie jeden fragment książki doskonale ilustruje tę ideę: *Nie troszcz się o jednostki godne upamiętnienia. Zapomnij onich. Pal wszystkich,*

w zmienną grę światłocieni dźwiękowych, wymiany barw pomiędzy fortepianem a zarejestrowaną partią elektroniczną. Tutaj także staram się stworzyć iluzję ruchliwości partii elektronicznej poprzez specyficzne zakomponowanie jej współgrania z partią instrumentalną. Solista, mimo „nieruchomości” partii elektroakustycznej utrwalonej w czasie, dysponuje dużą swobodą interpretacji. Tym niemniej, wskazówki „tempa” partii elektroakustycznej zmuszają często wykonawcę do pozostawiania w zdeterminowanych dokładnie obszarach czasowych.

Partia elektroniczna została zrealizowana w studio Charybde IMEB, Bourges w 2005 roku.

Prawykonanie utworu miało miejsce w Teatrze w Bourges, podczas festiwalu „Synthèse” w czerwcu 2005. Solowa partia fortepianu wykonał Wilhem Latchoumia.

*rzeczywistość na rozciągniętych
szelkach z okna*

*całe miasto
pręży się przede mną
i mizdrzy*

*wszystko chce zarobić
albo chociaż
zwrócić na siebie uwagę
zwrócić na siebie uwagę*

*nawet ten mały kiosk ruchy
do którego chodziłem codziennie
okazał się zwykłym dupkiem
z żywą babą w środku*

Piotr Jasek

*pal wszystko. Ogień jest jasny i jest czysty.*¹ Zdanie to charakteryzuje system społecznych przekonań panujący w świecie opisanym przez Bradbury'ego i sugeruje, że wyłącznie poprzez bezemocjonalną destrukcję indywidualności mężczyźni i kobiety są w stanie zaniechać sporów i żyć w zgodzie z innymi. Z kolei bohaterowie powieści gotowi są raczej poświęcić swe życie niż ulec społeczeństwu, które dąży do stłumienia ludzkiej potrzeby wyrażania własnej indywidualności poprzez różnorakie doświadczenia oraz wiedzę.

W utworze *Fahrenheit* nie zamierzałem ujmować powyższej prawdy w żadne programowe ramy. Zamiast tego, postanowiłem przedstawić ją w kontekście szczególnych wyobrażeń płomieni zainspirowanych powieścią. Jednym z takich obrazów jest widok niebieskawych pło-

¹ w przekładzie Adama Kaski z 1960r.

myków tańczących pośród spopielonych szczątków zniszczonego krajobrazu. W mojej kompozycji obraz ten zawiera się w bardzo precyzyjnych uderzeniach rytmicznych w całym składzie orkiestry na początku utworu w połączeniu z motywem „migotania” w partii fortepianu, na który składa się eskalacja aktywności szesnastek granych naskrajach zakresu tonalnego instrumentu. Nasilenia dźwięków stopniowo zbliżają się do siebie, aby w kulminacyjnym momencie, poprzez ich żywiołowe zagęszczenie w fakturze utworu, fortepian mógł po raz pierwszy zaistnieć jako element solowy. Pod koniec wspomnianego zagęszczenia wprowadzony zostaje drugi temat, charakteryzujący się „kanciastym” profilem rytmicznym (kropkowany rytm i triole), o brzmieniu przypominającym dźwięk dzwonu. Zestawienie obydwu motywów zostaje włączone do dalszego przebiegu utworu, który osiąga swój punkt kulminacyjny w chwili, gdy całe instrumentarium gra ciężkie akordy w szybko narastającym tempie. Owo destruktywne szaleństwo kończy się nagle, a w tle pozostaje tylko szept wiolonczelowego

▲ Pierre Jodlowski *ULTIMATUM* (2016)

na orkiestrę smyczkową, soundtrack i nagrany lub wykonywany na żywo tekst

Gdy w 1917 roku, Fernando Pessoa pisał *Ulimatum*, oskarżał Europę o sianie przemocy, a wszystkie polityczne i kapitałystyczne siły o doprowadzenie naszego świata do całkowitego rozkładu. Moglibyśmy równie dobrze powiedzieć, że te prorocze słowa zostały napisane współcześnie, bowiem żyjemy w czasach trudnych, w czasach, gdy zapomina się o wartościach moralnych i etycznych, a obskurantyzm panoszy się w europejskich krajach, uniemożliwiając budowanie stabilnej i silnej tożsamości wspólnotowej. Czy powinniśmy się temu jednak dziwić, skoro wiemy, że współczesna Europa zbudowana została w głównej mierze na fundamencie gospodarczym, w czym oczywiście nie uwzględniono największego potencjału wspólnoty, tego, co w niej najwartościowsze, to znaczy zupełnie nadzwyczajnej, barwnej wielości kultur, języków, rysów historycznych i słów... Czy naprawdę aż tak oślepiłszy? Jak możemy godzić się na to, że słuchamy i oglądamy kompletnie bezsensowne programy radiowo-telewizyjne, podczas gdy rodziny syryjskie, które padły ofiarą zdemoralizowanych gangów przemysłowych umierają na rozpadających się łodziach? Cieszymy się sukcesami gwiazd sportu tak samo, jak zachwycają nas występy słynnych śpiewaków operowych

flażoletu. Niedługo, następująca po tym, wolna z kolei część bazuje na przemianie charakteru drugiego tematu, tym razem najpierw obecnego w partii fagotu. To tutaj widzę opustoszały, pokryty popiołem krajobraz, który dotknęły destrukcyjne siły wszechmocnych płomieni; cichy, a jednocześnie niepokojąco zimny. Nastroj ten trwa przez czas jakiś, by w pewnym momencie skończyć się wraz z promykami nadziei przyjmującymi formę krótkich fortepianowych natężeń szesnastkowych znanych z początku utworu (tym razem przypisanych skrajnie wysokim rejestrom).

Fortepian stopniowo prowadzi pozostałe instrumenty ku sekcji zamykającej utwór, która składa się z serii wirtuozowskich kadencji i wspólnych gestów przywodzących na myśl bitewne okrzyki. Choć niezwiązana bezpośrednio z treścią powieści Bradbury’ego, ta ostatnia część może się właśnie wydać założeniem programowym, według którego jednostka zwycięża wyniszczającą ją tyranię fikcyjnego społeczeństwa ukazanego w *451 stopni Fahrenheita*.

tłum. Jacek Lesiński

i dyrygentów zespołów, zapominając przy tym o ich szokująco wysokich zarobkach! Gdy spotkałem uczniów biorących udział we francuskim konkursie kompozytorskim dla licealistów (Grand Prix Des Lycéens des Compositeurs), zaszokowała mnie ich głęboka potrzeba zaistnienia w ich młodym życiu punktu zwrotnego, poprzez ich zainteresowania, odnalezienia sensu w krytyce, przesłania dotyczącego tego, jak dalej iść przez życie. Próbowałem pokazać im, że celem artysty tak naprawdę nie jest zabawianie ludzi. Że jego intencje są zupełnie inne. Że raczej stara się być świadomym tego, co dzieje się na świecie, w którym żyje i następnie opowiedzieć o tym w swojej muzyce lub słowach z najgłębszym przekonaniem.

Gdy przeczytałem *Ultimatum*, poczułem całkowite przekonanie, że dzieło artysty musi być aktem buntu i oporu. Nie musimy brać za pewnik tego, co wszystkie te egocentryczne, zachwycone sobą gwiazdy starają się nam narzucić. Niech sobie uważają Mozarta za nietykalną ikonę, ale niech nie pogardzają artystami sobie współczesnymi. Mozart nie żyje i jest im to na rękę, bo wcale nie był taki łatwy!

Utwór ten dedykuję szczególnie tym trzem tysiącom francuskich uczniów biorącym udział w konkursie, ale również wszystkim żyjącym kompozytorom i tym, którzy zaufali ich bezinteresownemu przesłaniu.

tłum. Jacek Lesiński

INDEKS

▲ Szymon Bywalec

Ukończył z wyróżnieniem dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. J. W. Hawela w Akademii Muzycznej w Katowicach. Jest także absolwentem Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie oboju prof. J. Kotyczki. Jako stypendysta sienieńskiej Accademia Musicale Chigiana doskonalił swój warsztat dyrygencki pod kierunkiem G. Gelmettiego i L. Zagroska. Brał udział w kursach mistrzowskich dla dyrygentów, prowadzonych m.in. przez G. Chmurę, K. Masura, Z. Peskó, P. Bouleza. Uzyskał I nagrodę w II Ogólnopolskim Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku (1998) oraz dwie nagrody pozaregulaminowe w 6. Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach (1999).

Współpracował m.in. z Rumuńską Narodową Orkiestrą Radiową, Słowacką Filharmonią Narodową, Miskolci Szimfonikus Zenekar, Camerata Strumentale „Citta di Prato”, Ensemble Orchestral Contemporain, Melos Ethos Ensemble, NO-SPR, orkiestrą Sinfonia Varsovia. Szymon Bywalec jest szefem Orkiestry Muzyki Nowej, którą prowadził podczas wielu festiwali muzyki współczesnej, m.in.: Warszawska Jesień, Melos-Ethos w Bratysławie, Beijing Modern w Pekinie, Hindsgavl Festival w Danii. Dyrygent ma w swym dorobku wiele światowych i polskich prawykonań. Nagrania dokonane z różnymi orkiestrami trzykrotnie były rekomendowane na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO (2007, 2009, 2010) zdobywały również inne nagrody fonograficzne jak Pizzicato Supersonic Award (2009) czy „Lyt til Nyt” P2 Pris (2013). W 2016 roku ukazała się na rynku fonograficznym płyta CD nagrana wraz z OMN i włoskim klarncistą Michele Marellim dla firmy DECCA.

▲ Orkiestra Kameralna „Capella Bydgostiensis”

Zaliczana do czołowych polskich orkiestr kameralnych, zadebiutowała w 1962 roku. Capella Bydgostiensis wystąpiła na najbardziej znaczących estradach Polski i Europy, w salach tak prestiżowych, jak: Filharmonia Narodowa w Warszawie, Konserwatorium im. Czajkowskiego w Moskwie, Schauspielhaus w Berlinie, Schloss Mirabell w Salzburgu, Pałac Królewski

w Sztokholmie, El Escorial w Hiszpanii, w sali Radia Holenderskiego w Utrechcie, na Zamku Królewskim w Warszawie, w Auli Leopoldinum we Wrocławiu czy Filharmonii Lwowskiej. Z orkiestrą, w uznaniu jej kunsztu, bardzo chętnie koncertowali najwięksi soliści i dyrygenci, m.in. Ewa Podleś, Wanda Wiłkomirska, Roman Jabłoński, Gary Karr, Wieland Kuijken, Konstanty Andrzej Kulka, George Malcolm, Takao Udagawa, Paweł Przytocki, Paul Esswood, Piotr Pławner,

Krzysztof Jakowicz, Waldemar Malicki, Tomasz Tomaszewski, Jan Stanienda, Krzysztof Meisinger. Zróżnicowany repertuar Orkiestry obejmuje różne epoki i style - od baroku po współczesność. Płyta „Grażyna Bacewicz: Symphony for String Orchestra” (Ewa Kupiec – fortepian, Mariusz Smolij – dyrygent) wydana w Naxos otrzymała nagrodę Fryderyk 2015 w kategorii „Najlepszy album polski za granicą”. W 2017 Capella Bydgostiensis obchodzi jubileusz 55-lecia.

▲ Winston Choi

Kierownik Katedry Fortepianu na Uniwersytecie Roosevelta (College of Performing Arts) w Chicago. Kariera zawodowa artysty na dobre rozpoczęła się, gdy został laureatem międzynarodowych konkursów pianistycznych: Concours International de Piano we francuskim Orleanie (2002) oraz Honens International Piano Competition w Calgary (2003). Propozycje występów solo, z zespołami kameralnymi i orkiestrami zawiadły go do sal koncertowych na czterech kontynentach.

Pianista znany jest z nietuzinkowego podejścia do układania programu swoich recitali oraz ze zdradzających pogłębioną wiedzę komentarzy, którymi opatruje swoje wykonania. W ostatnim czasie wystąpił w takich miejscach jak kanadyjskie Narodowe Centrum Sztuki, kameralna Sala Koncertowa im. Sanforda i Joan Weillów w nowojorskim kompleksie Carnegie Hall, waszyngtońskie Centrum im. Johna F. Kennedygo, Centrum Sztuk Scenicznych im. Raymonda F. Kravisa na Florydzie, Biblioteka Kongresu Stanów Zjednoczonych, czy Sala Koncertowa im. Hermanna i Ursuli Merkinów w Nowym Jorku.

Winston Choi występuje również często we Francji, gdzie zagrał m.in. w paryskiej Salle Cortot, na festiwalu Międzynarodowe Spotkania Pianistyczne im. Roberta Casadesusa w Lille, na corocznym festiwalu muzyki współczesnej poświęconemu Olivierowi Messiaenowi w La Grave, na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki w Strasburgu, czy w paryskim instytucie badań nad dźwiękiem IRCAM.

Debiutancka płyta artysty, na której znalazły się wszystkie utwory Elliotta Cartera (wydana przez L'Empreinte Digitale we Francji) zdobyła pięć gwiazdek w ocenie BBC Music Magazine: „(...) czysta energia i pianistyczne łobuzerstwo (...)”. Choi nagrywał również dla takich wydawnictw jak Albany, Arktos, BIS, la Buissonne, Crystal, Intrada, Naxos, czy Quadro Frame.

winstonchoi.com
tłum. Jacek Lesiński

Fot. C. Johnston

fot. T. Kulak

▲ Cezary Duchnowski

ur. 1971 r w Elblągu w Polsce

Studiował kompozycję w klasie prof. Leszka Wiślickiego w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Obecnie wykłada tam m. in. realizację muzyki komputerowej. Był jednym z inicjatorów założenia Studia Kompozycji Komputerowej w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Z placówką tą związany jest do chwili obecnej.

Ma w swoim dorobku utwory zarówno kameralne jak i symfoniczne. Od kilku lat czołowe miejsce w jego działalności zajmuje twórczość elektroakustyczna. Tworzy wraz z Agatą Zubel duet ElettroVoce realizując projekty na głos i elektronikę. Jest wielkim orędownikiem muzyki improwizowanej. Chętnie współpracuje z muzykami jazzowymi a także innymi artystami, których pasją jest kreowanie muzyki na żywo. Wraz z Pawłem Hendrichem i Sławomirem Kupczakiem powołał do życia grupę Phonos ek Mechanes. W ramach niej uprawia szczególny rodzaj elektronicznej muzyki improwizowanej - human-electronics, gdzie komputery kontrolowane są akustycznymi instrumentami.

Znalazł się w gronie stypendystów Fundacji Przyjaciół Warszawskiej Jesieni, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Experimentalstudio der Heinrich-Strobel-Stiftung des SWR we Fryburgu Bryzgowijskim oraz Fundacji im. Ernsta von Siemensa w Monachium. Jest laureatem wielu nagród, w tym Międzynarodowej Trybuny Muzyki Elektroakustycznej UNESCO w Rzymie (2003) oraz Konkursu Wykonawstwa Muzyki Współczesnej „Gaudeamus” w Holandii (2005).

duchnowski.pl

▲ Pierre Jodlowski

Mieszkający we Francji i Polsce kompozytor, i jednocześnie wykonawca brzmień z pogranicza muzyki akustycznej i elektronicznej z wykorzystaniem efektów multimedialnych.

Jego twórczość cechuje głębokie nasycenie dźwiękiem zakotwiczonym w sztuce dramatycznej i realiach sceny politycznej. Twórczość artysty pokazywana była przed publicznością francuską i zagraniczną, w większości miejsc dedykowanych muzyce współczesnej oraz takim dziedzinom sztuki jak taniec, teatr, sztuki wizualne, czy muzyka elektroniczna. Prace Jodlowskiego zdobywają dziś uznanie w obszarach takich jak film, instalacje interaktywne, czy inscenizacje teatralne.

fot. G. Vidal

Jodlowski współpracował z różnorodnymi zespołami, w tym z zespołami francuskimi, takimi jak InterContemporain, Ensemble Orchestral Contemporain, Proxima Centauri, Court-Circuit, Ensemble Les Éléments, czy międzynarodowy Soundinitiative o paryskim rodowodzie, a także z zagranicznymi, jak belgijski Ictus, KNM z Berlina, Nouvel Ensemble Moderne z Montrealu, szwedzki Ars Nova, czy Orchestr Berg z Pragi. Pracował również z wieloma solistami znanymi z międzynarodowej sceny muzyki współczesnej.

▲ Jarosław Kapuściński

ur. 1971 r w Elblągu w Polsce

Kompozytor i pianista; ur. 1964, w Warszawie. Studiował grę na fortepianie u Jana Ekiera, Bronisławy Kawalli i Szabolcsa Esztényi'ego (dyplom w 1987) oraz kompozycję pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego (dyplom w 1991) w Akademii Muzycznej w Warszawie. W tym czasie aktywnie działał jako pianista specjalizujący się w wykonywaniu muzyki współczesnej. W 1988-9 na stypendium w Banff Center School of Fine Arts w Kanadzie zaczął zajmować się sztuką wideo i animacją komputerową.

fot. A. Zhang

Utwory kompozytora wydane zostały przez Editions Jobert, a także na płytach CD i w formie nagrań wideo przez éOle Records, Kaïros i Radio France.

pierrejodlowski.com
tłum. Jacek Lesiński

Jodlowski komponował dla m.in. paryskiego instytutu badań nad dźwiękiem IRCAM, zespołów Ensemble InterContemporain i Cabaret Contemporain, Ministerstw Kultury Francji i Polski, berlińskiej Akademii Sztuki, rozgłośni Radio France, Opery w Tuluzie, Fundacji Siemens, Studia EMS w Sztokholmie i Fundacji Royaumont, a także na użytek Festiwalu Donaueschingen, Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Orleanie, czy Biennale w Wenecji i innych. Jego utwory wykonuje się w głównych ośrodkach krzewiących muzykę współczesną we Francji i innych europejskich krajach oraz w Kanadzie, Stanach Zjednoczonych, Chinach, Korei Płd., Japonii i na Tajwanie.

W latach 1989-91 przebywał w Paryżu, gdzie współpracował z Institut National de l'Audiovisuel i Groupes de Recherches Musicales. W 1992 otrzymał stypendium Witolda Lutosławskiego, w ramach którego wyjechał do Stanów Zjednoczonych. Kontynuował studia na wydziale muzyki University of California w San Diego u Millera Puckette'a, Joji Yuasa, Briana Ferneyhougha, Rogera Reynoldsa i Randa Steigera (doktorat w 1997).

Jarosław Kapuściński zajmuje się tworzeniem utworów audiowizualnych. Były one prezentowane w takich miejscach, jak Muzeum Sztuki Współczesnej w Nowym Jorku (MOMA), Muzeum Sztuki Współczesnej (Palais de Tokyo i Centre Pompidou) w Paryżu, Zentrum für Kunst und Medientechnologie w Karlsruhe, Muzeum Królowej Sofii w Madry-

cie, Muzeum Mondriaanhuis w Amersfoort, Muzeum Sztuki Współczesnej w Montrealu i Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie oraz na wielu festiwalach muzycznych, festiwalach wideo i filmów animowanych w Europie, Azji i obu Amerykach. Jego realizacje audiowizualne emitowane były przez rozgłośnie telewizyjne w Polsce, Francji, Belgii i Niemczech. Jest laureatem nagród na Festiwalu Filmów o Sztuce UNESCO w Paryżu (1992), Festiwalu Sztuki Wideo w Locarno (1992 i 1993), Festiwalu Wideo i Sztuki Elektronicznej w Montrealu (1993) oraz International Festival of New Cinema and New Media w Montrealu (2000).

Obecnie wykłada i jest rektorem na Wydziale Muzyki Uniwersytetu Stanforda.

jaroslawkapuscinski.com

▲ Adam Kośmiej

Dyrektor artystyczny, inicjator i twórca Międzynarodowego Seminarium Muzyki Współczesnej w Bydgoszczy.

Absolwent nowojorskiej Manhattan School of Music w klasie Solomona Mikowsky'ego (2011), w latach 2007-2011 wyróżniony stypendium im. Harolda i Helen Schonbergów (pamięci wybitnego krytyka muzycznego *New York Times'a*). Obecnie finalizuje swój przewód doktorski pod okiem prof. Katarzyny Popowej-Zydroń i prof. Jerzego Sulikowskiego na bydgoskiej Akademii Muzycznej, gdzie także pracuje jako wykładowca i pedagog.

fot. M. Szpak

Koncertuje jako solista i kameralista w kraju i za granicą. Wystąpił w wielu metropoliach USA, m.in.: nowojorskich salach koncertowych Weill Recital Hall, w Carnegie Hall, Yamaha Concert Artist's Hall, w Los Angeles, San Diego, Chicago, nadto w: Kanadzie, Japonii, Chinach, Francji, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, Szwecji, Finlandii, Włoszech, Rumunii i Czechach. Wystąpił pod batutą m.in. Jacka Kaspiszka, Alexandra Liebreich'a, José Maria Florêncio, Szymona Bywalca, Tiberiu Soare, Lin Daye, Jerzego Swobody.

Jest stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Miasta Bydgoszczy oraz Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

adamkosmiejka.com

▲ Elżbieta Sikora

ur. 1943 we Lwowie, ukończyła reżyserię dźwięku i kompozycję w Warszawie. Studiowała także muzykę elektroakustyczną i muzykę komputerową w Paryżu i w Stanford. Realizowała utwory w wielu znanych ośrodkach: IRCAM, INA/GRM, IMEB, SEPR. Należała do awangardowej grupy kompozytorskiej KEW.

Otrzymała wiele prestiżowych nagród i odznaczeń. Od 1981 roku mieszka we Francji lecz pozostała zawodowo związana także z Polską. Lista jej utworów obejmuje ponad sześćdziesiąt kompozycji. W swojej twórczości Elżbieta Sikora łączy często nowe technologie z muzyką instrumentalną. Jej ostatnia opera *Madame Curie* została doceniona przez krytykę oraz odniosła sukces sceniczny. Utwory Elżbiety Sikory wydawane przez PWM, Chant du Monde i Ariadne Verlag są wykonywane na całym świecie.

Wiele z nich ukazało się na płytach. Elżbieta Sikora jest dyrektorem artystycznym festiwalu Musica Electronica Nova we Wrocławiu. W maju 2017 roku zostanie na tym festiwalu wykonany jej nowy utwór *Sonosphère III* specjalnie zamówiony przez NFM oraz *Sonosphère IV* zamówiony przez IRCAM na orkiestrę i elektronikę live.

elzbietasikora.com

▲ Piotr Stramowski

ur. w Warszawie 17.09.1987r. Ukończył studia z tytułem mgr. sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie na wydziale aktorskim. Jego pierwszym osiągnięciem był spektakl dyplomowy *Babel 2* w reż. Maji Kleczewskiej, któremu przyznano nagrodę dla najlepszego zespołu aktorskiego na XXIX Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi. Po szkole współpracował z takimi teatrami jak: Teatr Na Woli, Teatr Polski w Bydgoszczy, Teatr IMKA, Teatr Polonia, Teatr Kapitol we Wrocławiu, Teatr Powszechny w Łodzi i Teatr Powszechny w Warszawie. Przez ostatnie lata był etatowym aktorem Teatru Polskiego w Bydgoszczy, gdzie zagrał w ośmiu spektaklach. *Truskawkowej Niedzieli* Grażyny Kani (rola Mieszko), *Wiśniowym Sadzie* Pawła Łysaka (rola Łopachin), *Burzy* Mai Kleczewskiej (rola Ferdynand), *Podróży Zimowej* Mai Kleczewskiej (rola Dale - spektakl ten otrzymał nagrodę publiczności XIX Międzynarodowego Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi, oraz Grand Prix na 12. Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy.), *Skąpcu* Eweliny Marciniak (rola Walery), *Weselu* Marcina Libera, (rola Dziennikarz/Stańczyk) *Trędowatej* Wojciecha Farugi (rola Przybysz) i *Cieniach*. *Eurydyka mówi* Mai Kleczewskiej (rola Aik), *Wojna i Pokój* Marcin Liber, *Dybuk* Mai Kleczewskiej.

Największą popularność przyniosła mu rola komisarza Dariusza Wolkowskiego *Majami* w filmie Patryka Vegi pt. *Pitbul*. Nowe porządki i *Pitbull*. *Niebezpieczne kobiety* Piotr zagrał również w filmach: *W spirali* w reż. Kobra Akinowicza, *Po prostu przyjaźń* w reż. Filipa Zylbera i w międzynarodowej produkcji *The Last witness* w reż. Piotra Szkopliaka.

Fot.T.Hajduk

Na koncie ma udział w takich serialach jak: *Na Noże*, *2x1*, *Na dobre i na złe*, *To nie koniec świata*, *Komisarz Aleks*, *Ojciec Mateusz* i *Julka*. Wielokrotnie gościł na okładkach prestiżowych magazynów, m.in.: *Logo*, *Men's Health*, *Viva!*, *Twój Styl*, *Pani*, *Gala*.

Aktor bierze udział w wielu akcjach charytatywnych.

▲ Studenci AM w Bydgoszczy

Dorota Demidowicz - Urodziła się w 1993 roku. Naukę gry na fortepianie rozpoczęła w wieku 6 lat. W roku 2011 ukończyła z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II stopnia w Bydgoszczy. Obecnie studiuje na Akademii Muzycznej w Bydgoszczy w klasie prof. Jerzego Godziszewskiego i prof. Marii Murawskiej. Jest laureatką Ogólnopolskich i Międzynarodowych Konkursów Muzycznych między innymi: III Nagrody w XVII Międzynarodowym Konkursie im. Fryderyka Chopina w Szafarni (2009), I Nagrody w Międzynarodowym Konkursie „Anemos” w Rzymie (2010), II Nagrody w VI Międzynarodowym Konkursie „Mozart” we Frascati (2011).

▲ Mischa Zupko

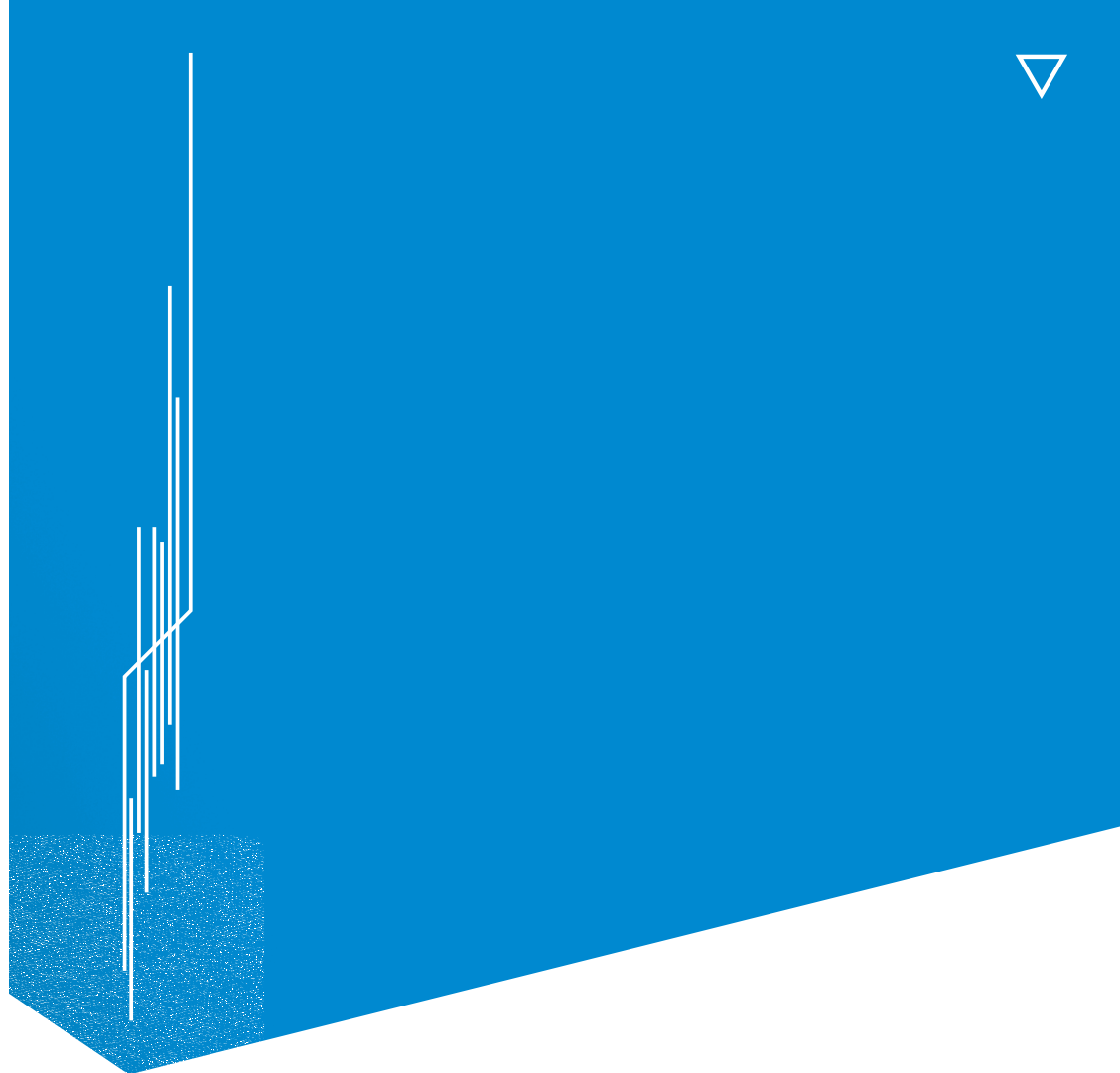
Mischa Zupko to wielokrotnie nagradzany kompozytor i utalentowany pianista, a przy tym oddany swej pracy pedagog na Wydziale Muzyki Uniwersytetu DePaul w Chicago oraz wykładający kompozycję profesor wizytujący na Uniwersytecie Roosevelta (College of Performing Arts). Ponadto, pełni m.in. funkcję kompozytora-rezydenta w Instytucie Muzyki w Chicago, gdzie prowadzi także zajęcia w ramach prestiżowego programu Music Institute of Chicago Academy dla uzdolnionej młodzieży.

Utwory artysty prezentowano w takich słynnych nowojorskich salach koncertowych jak Carnegie Hall, Weill Hall, czy Merkin Hall, a także w Teatrze Muzyki i Tańca im. Joan W. i Irvinga B. Harrisów w Chicago, w Orcestra Hall (siedzibie orkiestry symfonicznej stanu Minnesota w Minneapolis), w sali koncertowej kalifornijskiego Centrum Sztuki Segerstrom, w Konserwatorium Moskiewskim, w ramach Festiwalu Muzyki w Aspen (stan Kolorado), podczas koncertów upamiętniających postać

Jakub Kazieczko - Urodzony 3.11.1994 w Szczecinie, z wyróżnieniem ukończył tamtejszą Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną im. F. Nowowiejskiego. Jest laureatem konkursów pianistycznych w Słupcy, Szczecinie, Koninie oraz w ramach muzyki kameralnej - w Bydgoszczy. Współpracował z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Szczecińskiej. Brał udział w wielu kursach mistrzowskich prowadzonych m. in. przez Kevina Kennera, Andrzeja Jasińskiego, Jerzego Godziszewskiego, Michała Voskriesieńskiego. Obecnie jest studentem Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie prof. Marii Murawskiej oraz as. Pawła Wakarecego.

Dame Myra Hess w Chicago (znanych jako Dame Myra Hess Memorial Series) oraz koncertów zespołu American Modern Ensemble. Pośród innych miejsc, gdzie można usłyszeć twórczość kompozytora jest Bargemusic (odrestaurowana barka na East River (Brooklyn), przerobiona na kameralną salę koncertową) oraz festiwale: 'Keys to the Future' [„Klucze do/Klawisze przyszłości”] (Nowy Jork), Letni Festiwal Muzyki „Bang on a Can” (w Muzeum Sztuki Współczesnej stanu Massachusetts) i Międzynarodowy Festiwal Pianistyczny im. Irvinga S. Gilmore’a (Kalamazoo, w stanie Michigan).

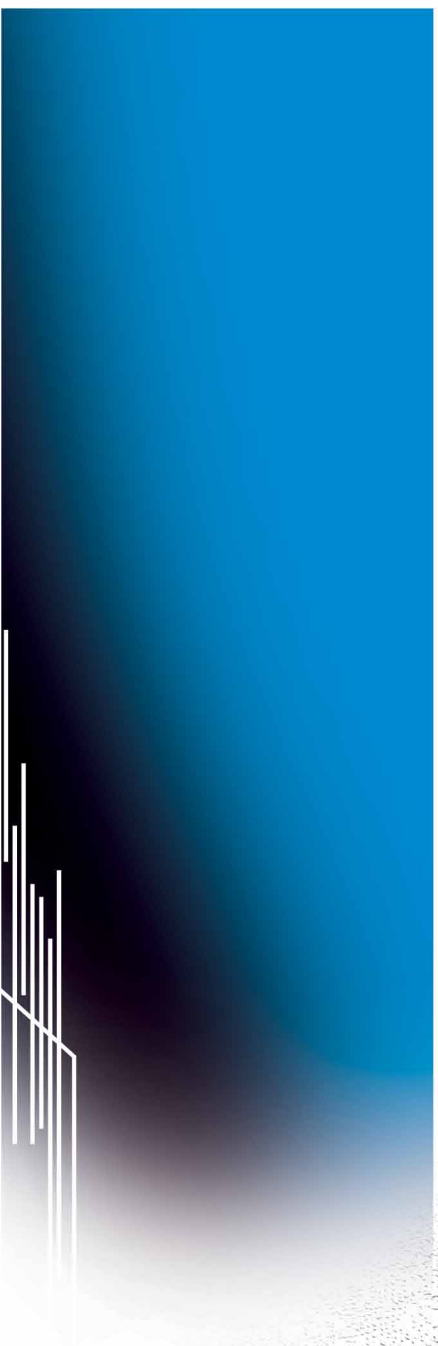
mischazupko.com
tłum. Jacek Lesiński

OPRAWA GRAFICZNA

ISKALT
/Justyna Ptaszyńska/

f contemporary.bydgoszcz